

රෝම කුරුසුපත් කිරීමක්

ඒ පැය ගණන් වධ නිංසාවලදී නාසරෙත්හි ජේසුස් වහන්සේගේ ශරීරය ඇත්තටම විඳදරාගත්තේ කුමක්ද?

කුරුසියේ ඇණ ගැසීමේ ක් රියාවම වධනිංසා පැමිණවීම සහ කුරුසියකට සවි කිරීමකි. අතීතයේ මෙම විෂය අධ්‍යයනය කළ බොහෝ දෙනෙකුට සහ විශේෂයෙන් සමකාලීන සගයෙකු වන ජ්‍යෙෂ්ඨ ශල්‍ය වෛද්‍ය පීයරේ බාබට් මහතාට මම ණයගැතියි, ඔහු සවිස්තරාත්මක ඓතිහාසික හා පර්යේෂණාත්මක පර්යේෂණ සිදු කර ඇති අතර මෙම විෂය පිළිබඳව පුළුල් ලෙස ලියා ඇත.

පෙනෙන විදිහට, කුරුසියේ ඇණ ගැසීමේ පළමු දන්නා පුරුද්ද පරිසියානුවන් විසින් සිදු කරන ලදී. ඇලෙක්සැන්ඩර් සහ ඔහුගේ ජෙනරාල්වරු එය මධ්‍යධරණී ලෝකයට - ඊජිප්තුවට සහ කාර්තේජයට ගෙන ආහ. රෝමානුවන් පැහැදිලිවම කාර්තජීනියානුවන්ගෙන් මෙම පුරුද්ද ඉගෙන ගත් අතර (රෝමවරුන් කළ සෑම දෙයක්ම පාහේ මෙන්) එහි ඉතා ඉහළ කාර්යක්ෂමතාවයක් සහ කුසලතාවක් වේගයෙන් වර්ධනය කර ගත්හ. රෝම කතුවරුන් ගණනාවක් (ලිව්, සිසර් සහ ටැසිටස්) කුරුසියේ ඇණ ගැසීම පිළිබඳව අදහස් දක්වන අතර, පැරණි සාහිත්‍යයේ නවෝත්පාදන, වෙනස් කිරීම් සහ වෙනස්කම් කිහිපයක් විස්තර කර ඇත.

නිදසුනක් වශයෙන්, කුරුසියේ (හෝ ස්ටයිප්ස්) සෘජු කොටසෙහි, ලතින් කුරුසිය ලෙස අප සාමාන්‍යයෙන් සිතන දෙයෙහි, හරස් අත (හෝ පැට්බුලම්) එහි මුදුනට අඩි දෙකක් හෝ තුනක් පහළින් සවි කර තිබිය හැකිය. කෙසේ වෙතත්, අපගේ ස්වාමීන්වහන්සේගේ දවසේ භාවිතා කරන ලද වඩාත් සුලභ ආකාරය වූයේ අපගේ ටී හැඩයට සමාන ටෝ කුරුසියයි. මෙම කුරුසියේ පැට්බුලම් ස්ටයිප්ස් මුදුනේ නොවී එකක තබා ඇත. ජේසුස් වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලැබුවේ මෙම වර්ගයේ කුරුසියක බවට පුරාවිද්‍යාත්මක සාක්ෂි තිබේ.

කිසිදු ඓතිහාසික හෝ බයිබලානුකූල සාක්ෂියක් නොමැතිව, මධ්‍ය යුගයේ සහ පුනරුදයේ චිත්‍ර ශිල්පීන් අපට ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මුළු කුරුසියම උසුලාගෙන යන ආකාරය පිළිබඳ අපගේ පින්තූරය ලබා දී ඇත. නමුත් කෙළින් කණුව හෙවත් ස්ටයිප්ස් සාමාන්‍යයෙන් මරණ දඬුවමක් රියාත්මක කරන ස්ථානයේ ස්ථිරවම බිම සවි කර ඇති අතර, වරදකරුට බන්ධනාගාරයේ සිට මරණ දඬුවමක් රියාත්මක කරන ස්ථානය දක්වා රාත්‍රල් 110 ක් පමණ බරැති පැට්බුලම් රැගෙන යාමට බල කෙරුණි.

කුරුසියේ ඇණ ගැසීමේ බොහෝ චිත්‍ර ශිල්පීන් සහ මූර්ති ශිල්පීන් බොහෝ දෙනෙක් නියපොතු අත්ල හරහා පෙන්වයි. ඓතිහාසික රෝම වාර්තා සහ පර්යේෂණාත්මක කටයුතු මගින් නියපොතු මැණික් කටුවල කුඩා අස්ථි අතරට තල්ලු කර ඇති බව තහවුරු කර ඇත. (රේඩියල් සහ උල්‍රා)අත්ල හරහා නොව. මිනිස් සිරුරේ බරට ආධාර කිරීම සඳහා අත්ල හරහා තද කරන ලද නියපොතු ඇඟිලි අතරට ගැලවී යනු ඇත. "මගේ දෑත් නිරීක්ෂණය කරන්න" යනුවෙන් තෝමස්ට යේසුස් පැවසූ වචන වැරදි ලෙස වටහා ගැනීම නිසා මෙම වැරදි වැටහීම ඇති වන්නට ඇත. නූතන සහ පුරාණ යන දෙඅංශයෙන්ම ඒ යුහ විද්‍යාත්මක සැමවිටම මැණික් කටුව අතේ කොටසක් ලෙස සැලකූහ.

වින්දිතයාගේ අපරාධය සඳහන් කරන ටයිටල්ස් හෙවත් කුඩා ලකුණක් සාමාන්‍යයෙන් සැරයටියක් මත තබා, බන්ධනාගාරයේ සිට පෙරහැරේ ඉදිරිපසින් ගෙන යන අතර, පසුව එය හිසට ඉහළින් දිගු වන පරිදි කුරුසියට ඇණ ගසනු ලැබේ. කුරුසියේ මුදුනට ඇණ ගසන ලද එහි සැරයටිය සහිත මෙම ලකුණ එයට ලතින් කුරුසියේ ලාක්ෂණික ස්වරූපය තරමක් ලබා දෙනු ඇත.

නමුත්, ඇත්ත වශයෙන්ම, ක් රිස්තූස් වහන්සේගේ ශාරීරික ආශාව ආරම්භ වූයේ ගෙන්සෙමනේදීය. මෙම මුල් දූක් වීදීමේ බොහෝ අංග අතරින්, විශාලතම කායික උනන්දුවක් ඇති වන්නේ ලේ වැගිරෙන දහඩියයි. මෙය සඳහන් කළ එකම වෛද්‍ය සවරයා ශාන්ත ලුක් විම සිත්ගන්නා කරුණකි. ඔහු පවසන්නේ, "තවද වේදනාවෙන් සිටිමින්, ඔහු වැඩි වේලාවක් යාළුකා කළේය. ඔහුගේ දහඩිය බිමට ගලා යන ලේ බිංදු මෙන් විය."

නූතන වීදිවනුන් විසින් සිතාගත හැකි සෑම උපක් රමයක්ම (උපක් රමයක්ම) මෙම විස්තරය පැහැදිලි කිරීමට භාවිතා කර ඇත, පෙනෙන විදිහට මෙය සිදු නොවේ යන වැරදි හැඟීම යටතේ. සැක කරන්නන් වෛද්‍ය සාහිත්‍යයය විමසා බැලුවේ නම් විශාල උත්සාහයක් ඉතිරි කර ගත හැකිව තිබුණි. ඉතා දුර්ලභ වුවද, හේමැටිඩේ රාසිස් නොහොත් ලේ වැනි දහඩිය පිළිබඳ සංසිද්ධිය හොඳින් ලේඛනගත කර ඇත. අපගේ ස්වාමීන් වහන්සේ අත්විඳි ආකාරයේ දැඩි චිත්තවේගීය ආතතියක් යටතේ, දහඩිය ග් රන්ථිවල කුඩා කේශනාලිකා කැඩී යා හැකි අතර එමඟින් උදරය දහඩිය සමඟ මිශ්‍ර වේ. මෙම ක් රියාවලිය කැපී පෙනෙන දුර්වලතාවයක් සහ කම්පනයක් ඇති කිරීමට ඉඩ තිබුණි.

මධ්‍ය යම රාත් රියේ අත්අඩංගුවට ගැනීමෙන් පසු, ජේසුස් වහන්සේ ඊළඟට සැන්හෙඩ් රිනය සහ උත්තම පූජක කයිගස් ඉදිරියට ගෙන එන ලදී. පළමු ශාරීරික කම්පනය ඇති වූයේ මෙහිදීය. කයිගස් ජ් රශ්න කරන විට නිහඬව සිටීම නිසා සොල්දාදුවෙක් ජේසුස් වහන්සේගේ මුහුණට පහර දුන්නේය. ඉන්පසු මාලිගාවේ ආරක්ෂකයින් උන් වහන්සේව ඇස් බැඳ, ඔවුන් එක් එක් අය පසුකර යන විට, උන් වහන්සේට කෙළ ගසා, උන් වහන්සේගේ මුහුණට පහර දෙන විට ඔවුන් හඳුනා ගැනීමට සමච්චල් කරමින් ඔහුට නින්දා කළහ.

හිමිදිරි පාන්දර, පහර කෑමට ලක් වී, තැළී, විජලනය වී, නින්දා නොයන රාත් රියකින් වෙහෙසට පත්ව සිටි ජේසුස්ව, ඇන්ටෝනියා බලකොටුවේ ජ් රිටෝරියම් හරහා ගෙන යනු ලැබේ, එය යුදයේ ජේ රාකියුරේට්ට් පොන්තිෆිස් පිලාත්ගේ රජයේ ආසනයයි. යුදයේ ටෙට් රාර්ක් වන හෙරොද් ඇන්ටිපාස් වෙත වගකීම පැවරීමට පිලාත් කළ ක් රියාව ගැන ඔබ නිසැකවම හුරුපුරුදුය. පෙනෙන විදිහට, හෙරොද් අතින් ජේසුස්ව කිසිදු ශාරීරික හිරිහැරයක් සිදු නොවූ අතර ඔහුව පිලාත් වෙත ආපසු ලබා දෙන ලදී. පිලාත් බාර්-අබ්බාස් නිදහස් කිරීමට නියෝග කළ අතර ජේසුස්ව කස පහර දී කුරුසියේ ඇණ ගැසීමට නියම කළේය.

කුරුසියේ ඇණ ගැසීමට පෙර නිමිත්තක් ලෙස අසාමාන්‍ය ය ලෙස කස පහර දීම පිළිබඳව බලධාරීන් අතර බොහෝ මතභේද පවතී. මෙම යුගයේ බොහෝ රෝම ලේඛකයින් මෙම දෙක සම්බන්ධ නොකරයි. බොහෝ වීදිවනුන් විශ්වාස කරන්නේ පිලාත් මුලින් ජේසුස් වහන්සේට සම්පූර්ණ දඬුවම ලෙස කසයෙන් තළන ලෙස නියෝග කළ බවත්, කුරුසියේ ඇණ ගැසීමෙන් මරණ දඬුවම නියම වූයේ යුදෙව්වන්ගේ රජු යැයි කියන මෙම මවාපෑමට එරෙහිව නඩුකාරවරයා සීසර් නිසි ලෙස ආරක්ෂා නොකරන බවට මැර පිරිස කළ නින්දාවට ජ් රතිවාරයක් ලෙස පමණක් බවත්ය.

කස පහර සඳහා සූදානම් කිරීමේ සිදු කරන ලද්දේ සිරකරුවන් ඇඳුම් ගලවා ඔහුගේ දෑත් ඔහුගේ හිසට ඉහළින් කණුවක බැඳ දැමූ විටය. මේ කාරණයේදී රෝමවරුන් යුදෙව් නීතිය අනුගමනය කිරීමට උත්සාහ කරනු ඇතැයි සැක සහිතය, නමුත් යුදෙව්වන්ට කස පහර හතළිහකට වඩා තහනම් කරන පුරාණ නීතියක් තිබුණි.

රෝම හමුදා හටයා ෆ්ලැජලම් (හෝ ෆ්ලැජලම්) අතේ තබාගෙන ඉදිරියට යයි. මෙය බර, සමේ පටි කිහිපයකින් සමන්විත කෙටි කසයක් වන අතර, ඒ සෑම එකකම කෙළවර අසල කුඩා ඊයම් බෝල දෙකක් සවි කර ඇත. බර කසය යේසුස්ගේ උරහිස්, පිටුපස සහ කකුල් හරහා නැවත නැවතත් සමීපර්ණ බලයෙන් පහළට ගෙන එනු ලැබේ. මුලදී, තොන්ග්ස් සම හරහා පමණක් කපා ඇත. පසුව, පහරවල් දිගටම පවතින විට, ඒවා වර්මාණයන්තර පටක වලට ගැඹුරට කපා, පළමුව සමේ කේශනාලිකා සහ ශිරා වලින් උද්ධරය පිටවීමක් ඇති කරන අතර, අවසානයේ යටින් පවතින මාංශ පේශිවල ඇති භාජන වලින් ධමනි ලේ ගැලීමක් ඇති කරයි.

කුඩා ඊයම් බෝල මුලින්ම විශාල, ගැඹුරු තැලීම් ඇති කරන අතර පසුව පහර දීමෙන් ඒවා විවෘත වේ. අවසානයේ පිටුපස සම දිගු රිබන් වල එල්ලී ඇති අතර මුළු ප්‍රදේශයම හඳුනාගත නොහැකි ඉරි ගිය, ලේ ගලන පටක ස්කන්ධයකි. සිරකරුවා මරණයට ආසන්න බව භාර ශතාධිපතියා විසින් තීරණය කළ විට, අවසානයේ පහර දීම නතර වේ.

ඉන්පසු අධික ක්ලාන්ත වූ පේසුස් වහන්සේව ලිහා, උන්වහන්සේගේම උද්ධරයෙන් තෙත් වී ගල් පදික වේදිකාවට ඇද වැටීමට ඉඩ දෙනු ලැබේ. රෝම සොල්දාදුවන් මෙම පළාත් යුදෙව්වා රජෙකු බව ප්‍රකාශ කිරීමේදී මහා විහිළුවක් දකී. ඔවුන් උන්වහන්සේගේ උරහිස් හරහා සළුවක් විසි කර, යම්විසයක් සඳහා උන්වහන්සේගේ අතේ පොල්ලක් තබති. ඔවුන්ගේ විකාරය සමීපර්ණ කිරීමට ඔවුන්ට තවමත් ඔවුන්ගේ අවශ්‍ය ය වේ. දිගු කටු වලින් ආවරණය වූ නමේ යශීලී අනු (සාමාන්‍යයෙන් දර සඳහා මිටි ලෙස භාවිතා කරයි) ඔවුන්ගේ හැඩයට ගෙතී ඇති අතර මෙය උන්වහන්සේගේ හිස්කබලට තද කරනු ලැබේ. නැවතත් අධික උද්ධර වහනයක් සිදු වේ, හිස්කබල ශරීරයේ වඩාත්ම සනාල ප්‍රදේශවලින් එකකි.

ඔහුට සමවේලේ කර මුහුණට පහර දුන් පසු, සොල්දාදුවන් ඔහුගේ අතින් සැරයටිය ගෙන ඔහුගේ හිසට පහර දී, කටු ඔහුගේ හිස්කබලට ගැඹුරට තල්ලු කරයි. අවසානයේදී, ඔවුන් ඔවුන්ගේ දුක්ඛිත ක්‍රීඩාවෙන් වෙහෙසට පත් වන අතර, සළුව ඔහුගේ පිටුපසින් ඉරා දමනු ලැබේ. තුවාලවල ලේ කැටි ගැසීමේ සහ සෙරුමය දැනටමත් ඇලී ඇති බැවින්, එය ඉවත් කිරීම ශල්‍ය ය වෙළුම් පටියක් නොසැලකිලිමත් ලෙස ඉවත් කිරීමේදී මෙන් වේදනාකාරී වේදනාවක් ඇති කරයි, සහ ඔහුට නැවත කසයෙන් පහර දෙනවාක් මෙන්, තුවාල නැවත වරක් ලේ ගැලීමට පටන් ගනී.

යුදෙව් වාරිත් රයට ගරු කරමින්, රෝමවරු උන්වහන්සේගේ ඇඳුම් ආපසු ලබා දෙති. කුරුසියේ බර පැට්ටුලම් උන්වහන්සේගේ උරහිස් හරහා බැඳ ඇති අතර, හෙළා දකින ලද ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පෙරහැර, සොරුන් දෙදෙනෙකු සහ ශතාධිපතියෙකු විසින් මෙහෙයවන ලද රෝම සොල්දාදුවන්ගේ මරණ දඬුවම විස්තරය වියා ඩොලරෝසා දිගේ මන්දගාමී ගමන ආරම්භ කරයි. කෙළින් ඇවිදීමට ඔහු දැරූ උත්සාහයන් නොතකා, අධික උද්ධර වහනයකින් ඇති වන කම්පනය සමඟ බර ලී කදම්භයේ බර ඔහුට වඩා වැඩිය. ඔහු පැකිලී වැටේ. කදම්භයේ රළු දැව උරහිස්වල ඉරිතලා ඇති සමට සහ මාංශ පේශිවලට ඇදී යයි. ඔහු නැඟිටීමට උත්සාහ කරයි, නමුත් මිනිස් මාංශ පේශි ඔවුන්ගේ විඳදරාගැනීම ඉක්මවා තල්ලු කර ඇත.

කුරුසියේ ඇණ ගැසීමට උත්සුක වන ශතාධිපතියා, කුරුසිය උසුලාගෙන යාමට උතුරු අප්‍රිකානු නරඹන්නෙකු වන සිරේනියේ සයිමන් තෝරා ගනී. පේසුස් වහන්සේ තවමත් කම්පනයේ සීතල, ඇලෙන සුළු දහඩියෙන් ලේ ගලමින් සහ දහඩිය දමමින් ඔහු පසුපස යමින්, ඇන්ටෝනියා බලකොටුවේ සිට ගොල්ගොතා දක්වා යාර 650 ක ගමන අවසානයේ අවසන් වන තුරු.

සේසුස්ට මෘදු වේදනා නාශක මග් රණයක් වන සුවඳ ලාටු මග් ර කළ වයින් පිරිනමනු ලැබේ. ඔහු පානය කිරීම ප් රතික්ෂේප කරයි. සයිමන්ට පැටබුලම් බිම තැබීමට අණ කරන අතර පේසුස් වහන්සේ ඉක්මනින් පසුපසට වීසි කරනු ලබන්නේ ඔහුගේ උරහිස් ලියට තද කරමිනි. ලෙපියනියාර්වරයාට මැණික් කටුවේ ඉදිරිපස ඇති අවපාතය දැනේ. ඔහු බර, හතරුස්, සාදන ලද යකඩ ඇණයක් මැණික් කටුව හරහා ලියට ගැඹුරට යවයි. ඉක්මනින්, ඔහු අනෙක් පැත්තට ගොස් ක් රියාව නැවත නැවතත් කරන්නේ දැන් ඕනෑවට වඩා තදින් ඇද නොගැනීමට, නමුත් යම් නැමීමක් සහ චලනයකට ඉඩ දීමට ප් රවේශම වෙමිනි. ඉන්පසු පැටබුලම් ස්ටයිප්ස් මුදුනේ ස්ථානයේ ඔසවා "නාසරෙත්හි පේසුස්, යුදෙව්වන්ගේ රජ" යන ටයිටලස් එක ස්ථානයේ ඇණ ගසනු ලැබේ.

වම් පාදය දැන් දකුණු පාදයට එරෙහිව පසුපසට තද කර ඇති අතර, පාද දෙකම දිගු කර, ඇඟිලි පහළට තබා, එක් එක් ආථුක්කුව හරහා ඇණයක් තල්ලු කර, දණහිස් මධ් යස්ථව නැමෙයි. වින්දිතයා දැන් කුරුසියේ ඇණ ගසා ඇත. මැණික් කටුවේ නියපොතු මත වැඩි බරක් තබා ඔහු සෙමින් පහළට ඇද වැටෙන විට, වේදනාකාරී වේදනාව ඇඟිලි දිගේ සහ දැන් ඉහළට විහිදෙන අතර මොළය තුළ පුපුරා යයි - මැණික් කටුවේ නියපොතු මධ් ය ස්නායු මත පීඩනය යොදයි. මෙම දිගු කිරීමේ වධහිංසාව වළක්වා ගැනීම සඳහා ඔහු ඉහළට තල්ලු කරන විට, ඔහු තම පාද හරහා නියපොතු මත ඔහුගේ සම්පූර්ණ බර තබයි. නැවතත් නියපොතු පාදවල මෙටාර්සල් අස්ථි අතර ස්නායු හරහා ඉරා දැමීමේ දැවෙන වේදනාවක් ඇත.

මේ අවස්ථාවේදී, අත් වෙහෙසට පත් වන විට, මාංශ පේශි මතට විශාල කැක්කුම රුළු හමා ගොස්, ගැඹුරු, නොනවතින, ස්පන්දනීය වේදනාවක් ඇති කරයි. මෙම කැක්කුම සමඟ ඉහළට තල්ලු කිරීමට නොහැකි වීම සිදුවේ. ඔහුගේ දැන්වලින් එල්ලී සිටින විට, පපුවේ මාංශ පේශි අංශභාග වී ඇති අතර අන්තර් කොස්ටල් මාංශ පේශි ක් රියා කිරීමට නොහැකි වේ. වාතය පෙනහළු තුළට ඇද ගත හැකි නමුත් සිට කළ නොහැක. කෙටි හුස්මක් හෝ ලබා ගැනීම සඳහා සේසුස් වහන්සේ තමාව ඔසවා ගැනීමට සටන් කරයි. අවසාන වශයෙන්, පෙනහළුවල සහ උදර ප් රවාහයේ කාබන් ඩයොක්සයිඩ් ගොඩනඟන අතර කැක්කුම අර්ධ වශයෙන් අඩු වේ. ස්පාස්මොඩික් ලෙස, හුස්ම ගැනීමට සහ පීවය දෙන ඔක්සිජන් ගෙන ඒම සඳහා ඉහළට තල්ලු කිරීමට ඔහුට හැකි වේ. නිසැකවම මෙම කාල පරිච්ඡේදවලදී උන්වහන්සේ වාර්තා කර ඇති කෙටි වාක් ය හත ප් රකාශ කළහ:

පළමුවැන්න, "පියාණෙනි, ඔවුන්ට සමාව දෙන්න, මන්ද ඔවුන් කරන්නේ ක්‍රමක්දැයි ඔවුන් නොදනිති."

දෙවැන්න, පසුතැවිලි වූ සොරාට, "අද ඔබ මා සමඟ පාරාදීසයේ සිටිනු ඇත."

තුන්වැන්නා, බියට පත්, ශෝකයෙන් පෙළෙන නව යොවුන් වියේ පසුවන ජෝන් - ආදරණීය අපොස්තල - දෙස බලා, "මෙන්න ඔබේ මව" යැයි කීවේය. ඉන්පසු, ඔහුගේ මව වන මරියා දෙස බලා, "ස්ත් රිය, මෙන්න ඔබේ පුත් රයා" යැයි කීවේය.

සිව්වන මොරගැසීම 22 වන ගීතිකාවේ ආරම්භයේ සිට "මාගේ දෙවියනි, මාගේ දෙවියනි, ඔබ මා අත්හැරියේ මන්ද?" යන්නයි.

අසීමිත වේදනාවේ පැය ගණනක්, ඇඹරෙන වක් ර, සන්ධි-ඉරිතැලීම්, වරින් වර අර්ධ හුස්ම හිරවීම, ඔහුගේ ඉරිතලා ගිය පිටුපසින් පටක ඉරා දැමූ විට දැවෙන වේදනාව. ඔහු රළු දැවිල්ලට එරෙහිව ඉහළට සහ පහළට ගමන් කරමින් අසීමිත වේදනාවේ පැය ගණනක් විඳදරා ගනී, ඇඹරෙන වක් ර, සන්ධි-ඉරිතැලීම්, වරින් වර අර්ධ

asp. ඉන්පසු තවත් වේදනාවක් ආරම්භ වේ: හෘද පේශි සෙරුමයෙන් සෙරුමය පුරවා හදවත සමීපීඛනය කිරීමට පටන් ගන්නා විට පපුවේ ගැඹුරින් ඇති වන දරුණු තැළෙන වේදනාවක්.

නැවතත් කෙනෙකුට 22 වන ගීතිකාවේ 14 වන පදය සිහිපත් වේ: "මම වතුර මෙන් වත් කරනු ලැබුවෙමි, මාගේ සියලු ඇටකට සන්ධියෙන් ඉවත් වී ඇත; මාගේ සිත ඉටි මෙන් ය; එය මාගේ බඩවැල් මැද දිය වී ඇත."

දැන් එය බොහෝ දුරට අවසන් වී ඇත. පටක තරල නැතිවීම තීරණාත්මක මට්ටමකට පැමිණ ඇත; සමීපීඛන හදවත පටක තුළට බර, ඝන, මන්දගාමී උධිරය පොම්ප කිරීමට අරගල කරයි; වඩ හිංසාවට ලක් වූ පෙනහළු කුඩා වාතය උගුරක් තුළට හුස්ම ගැනීමට වියදු උත්සාහයක් දරයි. කැපී පෙනෙන ලෙස විජලනය වූ පටක මොළයට උත්තේජක ගලා එයි.

පේසුස් වහන්සේ පස්වන වරටත් හුස්ම හිරකරමින්, "මට පිපාසය" කියා කෑ ගසයි.

අනාවැකිමය 22 වන ගීතිකාවේ තවත් පදයක් කෙනෙකුට මතකයි: "මාගේ ශක්තිය මැටි කැබැල්ලක් මෙන් වියළී ඇත; මාගේ දිව මාගේ හකුටලට ඇලී තිබේ; ඔබ මාව මරණ දූවිල්ලට ගෙනාවා."

රෝම හමුදා හටයින්ගේ ප්‍රධාන පානය වන පොස්කා නම් ලාභ, ඇඹුල් වයින් වලින් පොඟවා ගත් ස්පෝන්ජියක් ඔහුගේ තොල්වලට ඔසවනු ලැබේ. පෙනෙන විදිහට ඔහු කිසිදු දියරයක් ගන්නේ නැත. පේසුස් වහන්සේගේ ශරීරය දැන් අන්තයටම ගොස් ඇති අතර, ඔහුගේ පටක හරහා රිංගා යන මරණයේ සීතල ඔහුට දැනේ. මෙම අවබෝධය ඔහුගේ හයවන වචන "එය අවසන්" බව එළියට ගෙන එයි.

ඔහුගේ පව් සමාව සඳහා වූ මෙහෙවර දැන් සම්පූර්ණයි. අවසානයේ ඔහු මිය යාමට තෝරා ගනී. අවසාන ශක්තියේ එක් රුල්ලක් සමගින්, ඔහු නැවත වරක් තම ඉරා දැමූ පාද නියමානන්තට තද කර, කකුල් කෙළින් කර, ගැඹුරු හුස්මක් ගෙන, ඔහුගේ හත්වන සහ අවසාන කැගැසීම මෙසේ කියයි: "පියාණෙනි! ඔබගේ දෑතට මම මාගේ ආත්මය භාර දෙමි."

ඉතිරිය ඔබ දන්නවා. සබත් දිනය කෙලෙසීම වැළැක්වීම සඳහා, යුදෙව්වන් ඉල්ලා සිටියේ වරදකරුවන් වූ මිනිසුන් කුරුසියෙන් ඉවත් කර ඉවත් කරන ලෙසයි. කුරුසියේ ඇණ ගැසීම අවසන් කිරීමේ පොදු ක් රමය වූයේ කකුල් වල අස්ථි බිඳීමයි. මෙය වින්දිතයාට ඉහළට තල්ලු වීම වළක්වාලීය; එබැවින් පපුවේ මාංශ පේශිවලින් ආතතිය සමනය කළ නොහැකි වූ අතර වේගයෙන් හුස්ම හිරවීමක් සිදුවිය. සොරුන් දෙදෙනාගේ කකුල් කැඩී ගිය නමුත් සොල්දාදුවන් යේසුස් වහන්සේ වෙත පැමිණි විට මෙය අනවශ්‍ය ය බව ඔවුන් දුටුවේය.

මරණය දෙගුණයක් සහතික කිරීම සඳහා, ලෙපීයනයර් තම හෙල්ලය ඉළ ඇට අතර පස්වන අන්තර් අවකාශය හරහා, පෙරිකාර්ඩියම් හරහා ඉහළට සහ හදවතට තල්ලු කළේය. ශාන්ත ජෝන් වාර්තා කරන පරිදි ශුභාරංචියේ 19 වන පරිච්ඡේදයේ 34 වන පදය: "එවිට වහාම උධිරය හා ජලය පිටතට පැමිණියේය." එනම්, හදවත වටා ඇති මල්ලෙන් ජල තරලයක් පිටවීමක් සිදු වූ අතර,

අපගේ ස්වාමීන් වහන්සේ මිය ගියේ සුපුරුදු කුරුසියේ ඇණ ගැසීමේ මරණයෙන් නොව, පෙරිකාර්ඩියම් හි තරලය මගින් කම්පනය සහ හදවත සංකෝචනය වීම හේතුවෙන් හෘදයාබාධයකින් (බිදුණු හදවතක්) බවට පත්වූ මරණ පරීක්ෂණ සාක්ෂි.

මේ අනුව, මිනිසා සහ දෙවියන් වහන්සේ කෙරෙහි මිනිසා විසින් ප්‍රදර්ශනය කර ඇති නපුරේ ප්‍රතිචාරය පිළිබඳ අපගේ දර්ශනය - වෛද්‍ය සාක්ෂි ඇතුළුව - අපට ලැබී තිබේ. එය භයානක දසුනක් වී ඇති අතර, අපව බලාපොරොත්තු සුන් කර මානසික අවපීඩනයට පත් කිරීමට ප්‍රමාණවත් තරම් ය. දෙවියන් වහන්සේ මිනිසා කෙරෙහි දැක්වූ අසීමිත දයාවේ ශේෂය අනුප් රාජ්‍යය අපට තිබීම ගැන අපට කොතරම් කෘතඥ විය හැකිද? අනුවර්තනය කරන ලද්දේ - "වෛද්‍ය යවරයෙකු කුරුසියේ ඇණ ගැසීම ගැන සාක්ෂි දෙයි, වෛද්‍ය සී. ටෘමන් ඩේවිස්, konnections.com/Kcundick/crucifix.html"

දාවන් එය මෙසේ පුරෝකථනය කළේය: "මාගේ දෙවියනි, මාගේ දෙවියනි, ඔබ මා අත්හැරියේ මන්ද? ඔබ මා බේරා ගැනීමෙන් මෙතරම් දුරස් වන්නේ මන්ද, මාගේ කෙඳිරිගැමේ වචනවලින් එතරම් දුරස් වන්නේ මන්ද? ... නමුත් මම මිනිසෙකු නොව පණුවෙක් වෙමි, මිනිසුන් විසින් නින්දා කරනු ලැබ ජනතාව විසින් හෙළා දකිනු ලැබේ. මා දකින සියල්ලෝ මට සමව්වල් කරති; ඔව්හු නිස සොලවමින් අපහාස කරති: ඔහු දෙවියන් වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස කරයි. ඕෆර්ඩ්; L ට ඉඩ දෙන්න ඕෆර්ඩ් ඔහු කෙරෙහි ප්‍රිය කරන බැවින් ඔහු ඔහුව ගලවාගනින්නා. ... මම වතුර මෙන් වත් කරනු ලැබුවෙමි, මාගේ සියලු ඇටකට සන්ධියෙන් ඉවත් වී ඇත. මාගේ සිත ඉටි බවට හැරී ඇත; එය මා තුළ දිය වී ඇත. මාගේ ශක්තිය මැටි කැබැල්ලක් මෙන් වියළී ගොස් ඇත, මාගේ දිව මාගේ මුඛයේ වහලයට ඇළී තිබේ; ඔබ මා මරණ දූවිල්ලෙහි තැබුවෙහිය. බල්ලන් මා වට කර ඇත; නපුරු මිනිසුන්ගේ රුළක් මා වට කර ඇත, ඔවුන් මාගේ අත් සහ පාද සිදුරු කර ඇත. මට මාගේ සියලු ඇටකට ගණන් කළ හැකිය; මිනිසුන් මා දෙස බලා ප්‍රීති වෙති. ඔවුන් මාගේ ඇඳුම ඔවුන් අතර බෙදාගෙන මාගේ ඇඳුම සඳහා දාදා දමති. ... පොළොවේ සියලු කෙළවරවල් මතක තබාගෙන සම්පූර්ණ වහන්සේ වෙත හැරෙනු ඇත. ඕෆර්ඩ්, ජාතීන්ගේ සියලු පවුල් ඔහු ඉදිරියේ වැඳ වැටෙනු ඇත, මන්ද ආධිපත්‍යය හිමි වන්නේ ස්වාමීන්වහන්සේටය. ඕෆර්ඩ් ජාතීන් කෙරෙහි රජකම කරයි. පොළොවේ සියලු ධනවතුන් මංගල්‍යය පවත්වමින් නමස්කාර කරනු ඇත. දූවිල්ලට බැස යන සියල්ලෝ - තමන්ට ආරක්ෂා කර ගත නොහැකි අය - ඔහු ඉදිරියේ දණ ගසනු ඇත. පරම්පරාව ඔහුට සේවය කරනු ඇත; අනාගත පරම්පරාවන්ට ස්වාමීන්වහන්සේ ගැන කියනු ලැබේ. ඔවුන් තවමත් නූපන් සෙනඟකට ඔහුගේ ධර්මශ්‍රීතිය ප්‍රකාශ කරනු ඇත - මන්ද ඔහු එය කර ඇත. " (ගීතාවලිය 22:1-8; 14-18; 27-31)